

EL TERCİHİ VE EL TERCİHİNİ BELİRLEYEN ETKENLER

A. Şebnem SOYSAL¹, Ebru ARHAN², Aysıma AKTÜRK², Handan CAN³

¹ GÜTF Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları ABD, Çocuk Nöroloji B.D.

² GÜTF Çocuk ve Hastalıkları ABD; Çocuk Nöroloji B.D.

³ Uludağ Üniversitesi Psikoloji Bölümü, BURSA

ÖZET

Serebral lateralizasyon, serebral hemisferin bir takım spesifik nörolojik fonksiyonlarının kazanılmasında rol alan organik olarak anlamlı tüm etkenleri ve mekanizmaları içeren bir kavramdır. Lateralizasyon, bir hemisferin belirli bir işlemden ağırlıklı olarak sorumlu olması anlamına gelmektedir. Hemisferik asimetrinin sonucu olarak ortaya çıkan bir çok davranışsal asimetri tanımlanmıştır. Bunlardan en belirgini el tercihidir. El tercihi ile hemisfer işlevleri arasındaki ilişkinin daha belirginleşmesi için öncelikle el baskınlığının tanımlanması gerekmektedir. El tercihinin belirginleşmesinde etkenler genetik ve çevresel olarak iki grupta toplanabilir. Şizofreni, obsesif kompulsif bozukluk, panik atak bozukluğu ve dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu gibi ruhsal hastalıkların el dominansı ile ilişkisi incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Serebral lateralizasyon, hemisfer, el tercihi

HAND DOMINANCE AND FACTORS DETERMINING HAND DOMINANCE

SUMMARY

Cerebral lateralization is a concept that includes all mechanisms and factors that play a role in differentiation of the capabilities of cerebral hemispheres in terms of performance, control and development some specific neurological functions. Localization of a function on one side of the brain in preference to the other side can be defined as lateralization. Various behavioral asymmetries have been described as the result of hemispheric asymmetry. The most evident one of these asymmetries is hand dominance. The genetic and environmental factors lead to the emergence of hand dominance. Mental disorders such as schizophrenia, obsessive - compulsive disorder, panic attack and attention deficit and hyperactivity disorder have been the subject of various studies for the association of hand dominance.

Key Words: Cerebral lateralization, hemisphere, hand dominance

Yazışma Adresi:
Dr. A. Şebnem SOYSAL
GÜTF; Pediatri ABD: 10. Kat
06500 Beşevler- ANKARA
Tel: 0312 202 60 02

Evrendeki en karmaşık yapı olan insan beyni, duyular aracılığıyla alınan verileri birleştirip bütünüleyerek, ilgili uyarlanlara yanıt niteliğindeki hareketleri yöneten merkezdir. Bu karmaşık yapı ilk çağlardan bugüne kadar insanların ilgisini çekmektedir. Beynin temel yapılarını ayrıntılandırma çabası beraberinde teknik gelişmeyi getirmiştir. Bu alandaki araştırmaların son yıllarda doğuştan ya da sonradan meydana gelen beyin hasarları üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir. Beyin hasarlarının yol açtığı davranış bozukluklarından yola çıkılarak beynin temel yapıları ayrıntılandırılmaya çalışılmaktadır. Beyin hasarlarının ne tür davranış bozukluklarına yol açtığını belirlenebilmesi için baskın olan beyin bölgesinin bilinmesi gerekmektedir. Bu yazı kapsamında serebral lateralizasyon kavramı ele alınmış, el tercihi üzerinde etkili olabilecek nedenler irdelenmiş, psikopatoloji ve el tercihi arasındaki ilişki üzerinde durulmuştur.

SEREBRAL LATERALİZASYON

Serebral lateralizasyon kavramı, beynin asimetrik fonksiyonlarının oluşmasında rol alan organik etkenleri ve mekanizmaları içerir. Anatomik, embriyolojik, patolojik, kimyasal ve hormonal çalışmalar ile bu teori ve klinik örnekleri ortaya konabilmiştir. İnsan beyninde gözlenen asimetrliler, makroskopik yollarla ilgili yapısal asimetrlilerdir. Lateralizasyon bir hemisferin belirli bir işlevden ağırlıklı olarak sorumlu olması anlamına gelmektedir (1). Bu kavramın ortaya çıkışı beynin asimetrik işlevlerinin olduğunu kanıtlamaya yönelik olarak 1860' lardan beri sürdürülén çalışmalarla dayanmaktadır. Anatomik, embriyolojik, patolojik, kimyasal, hormonal ve psikolojik çalışmalarla beyin lateralizasyonu konusunda önemli gelişmeler kaydedilmiştir.

Serebral işlevlerde hemisfer baskılılığı kavramı ilk olarak Broca'nın 1860 yılında afazik hastalarda yaptığı çalışma ile gündeme gelmiştir. Broca, afazinin beynin sol yarısındaki sınırlı bir bölgenin hasarına bağlı ortaya çıktığını göstermiştir. Bu bulgu ve karmaşık yeteneklerin beynin bir yarısında bulunması, bir

hemisferin belirli bir işlevden sorumlu olduğu anlamına gelen serebral baskılılık kavramını ortaya çıkarmıştır (2,3).

Broca tarafından tanımlanan asimetri kavramı uzun yıllar boyunca fonolojik işlevlerde bir hemisferin diğerine baskılılığını ifade etmek amacıyla kullanılmıştır. Bu şekilde hemisferler baskın olan ve baskın olmayan olarak ikiye ayrılmıştır. Günümüzde, serebral işlevlerin bir bölümü sol, diğer bir bölüm ise sağ hemisfer ile öncelikle ilişkilendirilmiş ve her iki hemisferin de belirli işlevleri yerine getirmeye ve bilgiyi belirli yolla işlemek üzere özelleştiği görüşü kabul görmektedir (4).

Sol hemisfer, okuma ve yazma, anlama ve konuşma, sözel simgelerin kullanılması gibi temelde sözel ifade ile ilişkili görevleri üstlenmiştir. İsim ve tarihlerin hatırlanması, sözcüklerin yorumlanması ve olayların değerlendirilmesi de sol hemisferin görevleri arasındadır. Ayrıca sol hemisfer, sayısal sembollerin kullanılması ve anlatınlarılmamasında da aktif bir rol oynamaktadır. Matematiksel işlemler, mantık ve analitik düşünce de sol hemisferin görevleri arasındadır. Sol hemisfer, doğrusal (lineer) yapısından dolayı bilgileri ardışık bir düzende organize edebilmekte ve özellikle lateralizasyonda (duruş, el ve omuz hareketlerinin ardışıklığı, konuşmada etkili olan kasların kullanımı, çoklu yapılanma v.b.) etkin bir rol oynamaktadır. Sol hemisfer dokunsal algı, ses, görsel-uzaysal algı, görsel imgeleri kullanabilme, sözel olmayan figürleri kopyalayabilme ve metrik çizebilme gibi görevleri de üstlenmektedir (5,6).

Sağ hemisfer, baskın olduğunda bilgilerin sözelleştirilmesinde etkin değildir. Sağ hemisfer görsel verilerin kabul edilmesi ve depolanması, şekil ve formların görsel ve dokunsal olarak tanınması, şekillerin yönelim ve perspektifinin algılanmasında etkin bir rol oynamaktadır (6,7). Sağ hemisferde işlevlerin diffüz organizasyonu uzaysal yetenekler için avantajdır; uzaysal analiz enformasyonunun değişik tiplerinin (görsel, işitsel, dokunsal) tek bir özellikte bütünlendirilmesini gerektirir (8). Çalışmalardan elde edilen sayısız gözlem sağ hemisfer emosyonel ifade

ve duygusal durumun nerdeyse tüm özelliklerinin koordinasyonunda üst düzeyde özelleşmiş olduğunu düşündürmektedir. Yüz ifadesi veya testlerle ifade etme ve aynı zamanda prozodi yüz ifadesi aracılığıyla ifade edilen emosyonu tanıma yeteneklerinin her ikisi de beynin sağ tarafındaki lezyonlar sonrası daha da bozulmaktadır (9,10,11). Dokunmanın sağ hemisferin kontrolünde olması cinselliğin de bu bölgeden yönetildiğini düşündürmektedir. Yaratıcılık, düşünme, karmaşık düşünmeler de sağ hemisfer işlevleri arasındadır (5).

EL TERCİHİ

Hemisferik asimetrinin sonucu olarak ortaya çıkan yüzlerce davranışsal asimetri tanımlanmış olsa da en belirgini el tercihidir (7). Lateralizasyonun kabaca belirlenmesinde, el tercihinin değerlendirilmesi gerekmektedir. El dominansı ile hemisfer dominansı arasında, doğrudan ilişki bulunmaktadır. Böylelikle, baskın olarak kullanılan beyin bölgesi saptanmaktadır (12). Bazı kişiler beceri gerektiren elle yapılan işlerin tümünü (yazma, saç tarama, top fırlatma, makas kullanma) sağ elleriyle yerine getirir. Diğer bazıları da, sağ elle yazabilir ama top fırlatma ya da saç tarama gibi bazı beceri gerektiren hareketler için sol ellerini kullanırlar (13,14). El tercihi, neden bazı insanların sağ ellerini kullanırken, bazılarının da sol ellerini kullanmayı tercih ettikleri sorusunu gündeme getirmektedir. Son yıllarda yapılan açıklamalara göre, el tercihi, sağ ve sol hemisfer işlevleriyle ilişkilidir (12).

El tercihi ile hemisfer işlevleri arasındaki ilişkinin daha belirginleştirilmesi için öncelikle, el baskınığının tanımlanması gerekmektedir. Bir elin diğer ele oranla, gözlenebilir güç farkı olmamasına rağmen, belirgin bir beceri farklılığı göstermesi durumu el baskınılığı olarak tanımlanabilir. El baskınığı sağlaklık, solaklık ve sağ el lehine az bir fark olmakla birlikte her iki elin birden kullanılabilmesi ambidekstralite durumu olarak görülmektedir (15,16).

Sağ/sol el tercihi ile belirlenmeye çalışılan motor kontrolde, lateralizasyon, genel olarak gözlemlenebilen lateral bir asimetri niteliğindedir. Lateral

asimetrinin belirlenmesi, lateral eğilimden dolayı olan yapısal sınırlamaların belirlenmesi açısından önemlidir. Ayrıca, lateral eğilimden dolayı birbirleriyle etkileşim içerisinde olan merkezlerin saptanabilmesi ancak, lateral asimetrinin belirlenmesiyle mümkün olmaktadır. Bu sayede ortaya çıkan patolojiler tanımlanabilir. El tercihinin belirginleşmesinde belirleyici olan etkenleri genetik ve çevresel olmak üzere iki grupta toplamak mümkündür (17,18).

EL TERCİHİNDE BELİRLEYİCİ OLAN ETKENLER

Genetik Etkenler: El tercihini kan grubu, göz rengi ve vücut özellikleri gibi genetik etkenlerle açıklama çabası Mendel'den bugüne kadar insanlığın zihni meşgul etmiştir. Kalıtım üzerindeki çalışmalar, zit iki özellik (örneğin; sağlam ve solak) ele alınarak yapılmaktadır. El tercihinde, genetik geçişin etkisini belirleyebilmek için öncelikle aile bireylerinin el tercihlerinin araştırılması gerekmektedir. Bu amaçla her ailinin el kullanım baskınığını gösteren bir harita çizilebilir. Ana-babadan gelen genlerin çekinkin ve baskın olmaları, el tercihinde etkili olmaktadır. Benzer çalışmalar hayvanlarda yapılmıştır. Hayvanlarla yapılan çalışmalarda, hayvanların birşeyi bölmek ve parçalamak istediklerinde sağ pençelerini kullandıkları görülmüştür (19). Bu çalışmalarda farelerde pençe baskınığının hemen hemen eşit bir oranda dağıldığı; dil balıklarında gözlerin başın hangi tarafına yerleştirildiğine yönelik hakim bir profil olmadığı ve coğrafi bölge farklılıklarına da rastlandığı ileri sürülmektedir (16,20).

Motor sistemlerin dengeli bir şekilde çalışmasını sağlayan sistemin oluşmasında genetik etkenlerin rolü önemli bir tartışma konusudur. İnsanlarda el kullanma baskınığına ilişkin ilk belirtiler 1.5 yaşından itibaren gözlemlenebilmektedir (21). Ancak, altı aylıktan itibaren nesneleri tutmanın başlamasıyla birlikte tercihin hangi yönde olacağına ilişkin veriler toplanabilir. El tercihin kesinleşmesinde korpus kalkozumun işlevsel bir yapı kazanması önemlidir; çünkü

korpus kallozum beyinin iki yarı küresini liflerden oluşan bir bağ ile birleştiren ve iki yarı küre arasında iletişim sağlayan bir yapıdır (5). Bu nedenle el tercihinin belirlenebilmesi için kollozumun işlevsel bir görünüm kazanması gerekmektedir.

Beynin olgunlaşmasıyla birlikte dokunmanın, yakalamanın, tutmanın, parmakla bir nesneyi işaret etmenin ve isimlendirmenin başladığı görülmektedir. Aynı parmaklar, daha sonraki yapısal gelişime bağlı olarak sayı saymada da kullanılmaktadır. Böylelikle çocukların rakamları, parmaklarıyla eşleştirerek sayı saymayı öğrenmektedirler. Sayı sayma, isimlendirme, objelerin sınıflandırılması, parmakların ve ellerin kontrolü olgunlaşmaya bağlıdır. Ancak bu noktada, aile üyelerinin yönlendirmeleri, genetik aktarımın da önüne geçebilmekte, tercihin belirlenmesini etkilemektedir.

Lateralizasyonun oluşmasında belli bir genin etkisinin olduğunu ileri süren araştırmacılar bulunmaktadır. Ancak sol hemisfer baskılılığı için belli bir gen bulunurken, sağ hemisfer baskılılığı için benzer bir durumun olmaması, bu yaklaşımı ilişkili önemli bir eleştiri noktasını oluşturmaktadır (16). El baskılılığını açıklamak üzere geliştirilen genetik modeller içerisinde Levy ve Nagylaki tarafından önerilen model en anlamlı olanıdır (22,23). Ancak bu modellerden hiçbir el baskılığını tam olarak açıklayamamaktadır (8). Geschwind ve Behan' a göre, testosteron sol beyni baskı altına almakta ve bu da solaklığa yol açmaktadır (24). Ancak ailede solaklı yani kalıtsal faktörler bu ilişkiye etkiler. Çünkü ailede solaklı sağ elin becerisinin ve sağ el tercihinin daha düşük olmasına neden olmaktadır. Geschwind' e göre testosteron hormonu sol hemisfer üzerine baskılıcı etkiye sahiptir. Bu hormon fetal hayatı sol hemisfer büyümeyi geciktirmekte ve dominansın sağ hemisfere kaymasına neden olmaktadır (25).

Çevresel Etkenler: Genetik etkenlerin yanı sıra, son yıllarda kimyasal maddelerin, radyasyonun ve hormonların vb. döllenmeden itibaren el tercihi üzerinde etkili olduğunu ileri süren araştırma bulguları bulunmaktadır. El tercihi üzerinde etkisi olduğu

düşünülen başlıca faktörlerin, mevsimsel etkiler, beyine etki eden dış etkenler, anne yaşı, doğum etkisi ve kültürel farklılıklar olduğu düşünülmektedir.

Lateralizasyonu belirleyici çevresel etkenlerden biri mevsimsel değişikliklerdir. Eylül ve Şubat ayları arasında doğan erkek bebeklerde solaklı oranının yüksek olduğunu ileri sürülmektedir. Bu durum mevsimsel değişiklikler sonucunda teratojenik etkilerin artması ve bunun da kusur oranını artırdığı şeklinde açıklanmaktadır (26). Benzer şekilde Torrey' in çalışmalarında şizofrenlerin, ağırlıklı olarak, Kuzey Amerika' da kış aylarında, kuzey Avrupa ve İngiltere' de ise Ağustos ayında doğduklarını göstermişlerdir (27). Bu bağlamda, mevsimsel değişikliklerin, belirli patolojilerde olduğu gibi solaklıla da ilişkili olabileceği düşünülmektedir.

Hamilelik dönemi dokuz ay gibi uzun bir süreyi kapsadığından, beyin gelişimini etkileyebilecek pek çok dış etken söz konusudur. Örneğin, korteksin gelişimi hamileliğin büyük bir kısmını kapsamakta ve doğumdan sonraki dönemde de bu gelişim sürdürmektedir. Bu nedenle, annenin beslenmesinin, radyasyona maruz kalmanın, madde ve alkol kullanımının lateralizasyon örtüsünde farklılıklara yol açabileceği düşünülmektedir.

Çevresel etkenlerden biri de annenin yaşıdır. Hicks ve Pellegrini' nin kolej öğrencileri ile yaptıkları çalışmalarında 20 yaşından küçük veya 30 yaşından büyük hamileliklerde solaklı oranının arttığını belirlemiştir (28). Ayrıca, düşük doğum ağırlıklı bebeklerle yapılan çalışmalar bu bebeklerin büyük bir kısmının sol ellerini kullandıklarını göstermektedir (29). Erken doğumun başlıca nedenleri arasında annenin yaşı gelmektedir. Bu sonuç, erken doğan bebekler açısından önemlidir; çünkü bu bağlamda sol el tercihinde, annenin yaşıının ve doğum hasarlarının etkili olduğu söylenebilir. Coren ve Porac, annenin yaşı ile lateralizasyon arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmalarında; anne yaşıının, erkeklerin el tercihi üzerinde kadınlara göre daha etkili olduğunu gözlemlemiştir (30). Benzer sonuçlar, başka çalışmalarında da elde edilmiştir (28).

Doğum süreci de bir diğer önemli etkeni oluşturmaktadır. Beyin asimetrisinin en erken 30. Haftadan itibarenoluştuğu belirtilmektedir (31). Doğum öncesi dönemde insan beyninin morfolojik ve işlevsel kapasitesinin gelişmesi sırasında, hemisferlerde lateralleşmeninoluştuğu bildirilmiştir (32). Diğer çalışmalarda da lateral işlevlerin doğum öncesi dönemde geliştiği gösterilmiştir (6,33,34). Bu bilgi erken doğan bebekler açısından önemlidir. 30 haftanın altında doğan bebeklerde, zamanında doğan bebeklere kıyasla, asimetrinin oluşumu ve lateralizasyonun belirginleşmesi sırasında, hasarların ortaya çıkma olasılığı yüksektir. Beyin lateralizasyonun ve el tercihinin doğum öncesi dönemden etkilendiğini ileri sürülmüştür (35). Diğer birçok yayında da sol el tercihinin oluşmasında, doğuma ilişkin sorunların etkin bir rol oynadığı ileri sürülmektedir (36-41).

Doğacak bebeğin solak olma ihtimalini gebelik sayısı, düşük APGAR puanları, doğum sırasında maruz kalınan stres ve doğum pozisyonu gibi doğum anına ilişkin etkenlerle de ilişkilendiren çalışmalar mevcuttur (26,30,35,37,39,42). Ayrıca, doğum ağırlığının da el tercihi üzerinde etkili olduğunu gösteren yayınlar da bulunmaktadır (35).

Kültürel farklılıklar da el tercihinde belirleyici olan etkenlerden bir diğeridir. Kültüllerarası yapılan çalışmalarda sağlaklık oranı % 90 olarak bulunmuştur (6). Sağ el tercihinin toplumda bu kadar yaygın olması, tarih öncesi dönemlere kadar uzanmaktadır. Yeni ve küçük aletlerin, büyük ve çok amaçlı aletlerin yerini aldığı Paleolitik döneme ait araçlar (ev araç-gereçleri, silahlar v.b.) İncelendiğinde bu aletlerin de sağlaklarca yapıldığı görülmektedir (19).

Tarih öncesi dönemlerden günümüze kadar el tercihinde sağ tarafın üstünlüğü tartışılmaz bir gerçektir. Halpern ve Coren solakların önemli bir bölümünü anne-baba, öğretmen ve sosyal çevreyi oluşturan kişiler tarafından sağ ellerini kullanma konusunda baskı gördüklerini belirtmektedirler (43). Saigal ve arkadaşları, çok düşük doğum ağırlıklı (ÇDDA) bebeklerde lateralizasyon gelişiminin sekiz yaşında, okul dönemindeyken tam olarak şekillendiğini ileri

sürmüştür (41).

Lateralizasyonun Psikolojik Bozukluklarla Olan İlişkisi

Lateralizasyon ile psikolojik bozukluklar arasındaki ilişki uzun yillardır üzerinde çalışılan bir konudur. Beynin yapısal özelliklerine ait bilgilerdeki artış, bu ilişkinin aydınlatılması konusunda yeni soruları gündeme getirmektedir. Yapılan çalışmalarda bazı patolojiler ile el tercihi arasındaki ilişkinin ele alındığı görülmektedir. Şizofreni, obsesif-kompulsif bozukluk, yeme bozuklukları, panik atak ve alkolizm lateralizasyonla ilişkisi incelenen bozukluklardan bazlarıdır. Erken doğan bebeklerin zamanında doğan bebeklere göre solaklık oranının yüksek olduğu görülmektedir. Bu konuda yapılan çalışmaların Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB) üzerinde yoğunlaştığı görülmektedir (44).

Şizofreni; şizofrenideki esas değişikliğin nöral senkronideki artış olduğu düşünülmektedir (45-47). Bazı şizofreni formlarında, normal serebral asimetrinin sağlanamaması alta yatan patolojinin önemli bir bölümünü oluşturmaktadır (48,49). Tigges ve arkadaşları yaptıkları incelemede şizofrenili hastalarda sağ hemisfer fonksiyonları ile bağlantılı nörolojik işaretler saptamışlardır (50). Bunu destekler bir ikiz çalışmada bu işaretlerin genetik geçişli olduğu belirtilmiştir (51). Şizofrenili hastalarda difüzyon görüntüleme ile özellikle sol frontal bölgeleri de içine alan nöronal ağda bozukluk olduğu bildirilmiştir (52).

Depresyon; Sağ posterorolandik lezyonların mani veya ajitasyon ve sol frontal lezyonların ise depresyon veya psikomotor letarjiyi işaret ettiğine dair bir yaklaşım gösterilmiştir (53-56).

Obsesif kompulsif bozukluk; Obsesif kompulsif bozukluğu olanlarda yapılan provokasyon çalışmalarında sağ kaudat ve sağ orbitofrontal kortekste hipoperfuzyon olduğu gösterilmiştir (57,58).

Panik atak; Panik atak bozukluğu olan hastalarda yapılan PET çalışmada atak sırasında parahipokampal kan akımı, kan hacmi ve oksijen metabolizmasında asimetri olduğu gösterilmiştir (59). Imipramin tedavisi alan panik atak bozukluğu olan

hastalarda özellikle hipokampus ve inferior prefrontal bölgelerde anormal sağ-sol oranı gösterilmiştir (60). Wiedemanın yaptığı EEG çalışmasında panik atak bozukluğu olan hastalarda sağ frontal geri çekilmeye vazgeçme bölgesinde kontrol grubuna göre büyük oranda aktivasyon olduğu bildirilmiştir (61).

Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu (DEHB); El tercihi ile DEHB arasında da bir ilişki olabileceği düşünülmektedir. Öktem ve Sonuvar, 1977-1986 yılları arasında Hacettepe Çocuk Ruh Sağlığı Bölümü'nde, DEHB tanısı alan çocukların özelliklerini belirledikleri çalışmalarında, dikkat eksikliği tanısı alan 219 çocuğun; %53.57'sinin sağ ellerini; %32.14'ünün sol ellerini, %14.28' ninse her iki elini birden kullanabildiklerini bulmuştur (62). Solaklığın, toplumda, %6-13 arasında bir değişkenlik gösterdiği düşünündüğünde bu sonucun dikkat çekici olduğu görülmektedir (6). Erken doğan bebeklerin önemli bir bölümünde DEHB olduğu göz önüne alındığında bulgu daha da önem kazanmaktadır. DEHB' li tedavi almayan okul öncesi ve okul çağrı kız ve erkek çocukların yapılan EEG çalışmasında, kontrol grubuna göre erkek çocukların daha az, kız çocukların daha fazla sağ lateralize frontal aktivasyon gösterilmiştir (63). Pliszka ve ark; 10 DEHB ve 10 sağlıklı çocukta olay bağımlı potansiyeleri ölçmüştür ve DEHB' li çocuklarınarda anormallik bildirmiştir (64).

Solaklıarda koordinasyon bozuklukları olduğu ileri sürülmektedir. El tercihi tam olarak belirgin olmayan ve sakar olarak nitelendirilen çocukların, ileri yaşlarında gelişimsel koordinasyon bozukluğu görülmektedir. Mental Bozuklıkların Tanısal ve Sayısal El Kitabı (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders, Fourth Edition, DSM-IV) 4. baskısında, Gelişimsel Koordinasyon Bozukluğu' nun; günlük etkinliklerde ve motor gelişimin önemli aşamalarında (emekleme, yüreme ve oturma v.b.) gecikmelere yol açtığı; eşyaları düşürme, hantallık, el yazısının bozukluğu ve spor yaparken istenilen yeterliliği gösterememe şeklinde ortaya çıktıgı belirtilmektedir. Bu çocuklar, motor koordinasyon gerektiren faaliyetleri (yazı yazma, topu yakalama, bisiklete binme

v.b.) yaparken güçlükler yaşamaktadırlar.

El tercihi ile trafik kazaları arasındaki ilişkinin incelendiği çalışmalarında, solaklıların daha fazla kaza yaptıkları belirlenmiştir (65). Bu bulgu, solaklılardaki koordinasyon bozukluğu düzeyinin belirlenmesinin önemini bir kez daha vurgulamaktadır. Coren ve Halper, solak pilotların, uçuş performansı bakımından büyük bir risk grubu oluşturduklarını ve askeri uçakları kullanmayı çok zor öğrendiklerini bellemiştir (44). Bazı çalışmalarında solaklıların ve her iki elini kullanabilenlerin uçuş becerilerinin sağlamklara oranla daha zayıf olduğu ileri sürülmektedir (65).

Lateralizasyon Belirlenmesi

El ile ilgili görevlerde, yazma ve bir topu atma gibi lateral tercih oldukça tutarlı bir şekilde kullanılmaktadır. Lateral tercih, duyusal ve motor bölgelerde belirginken, kollar ve bacaklar gibi çoklu görevleri yapabilen (bilateral) organ çiftlerinde farklı yapılmalar görülmektedir (6).

El tercihinin belirlenmesinde değişimz缺少 ölçütler yoktur. Çocuklarda el tercihinin belirlenmesinde pek çok sorun mevcuttur. Motor faaliyetlerdeki yavaşlık, az belirgin el dominansı ve karışık lateralizasyon sorunlardan sadece birkaçıdır (36). Lateralizasyonun belirlenmesinde, daha çok yazı yazmada kullanılan el üzerine yoğunlaşmıştır. Bununla beraber, lateralizasyonun belirlenmesinde sadece el ile ilgili faaliyetler değil ayak, göz ve kulak tercihine ilişkin sorular da sorulmaktadır. Örneğin; el tercihinin belirlenmesinde, "Yazı yazma, kapı açma, bir cismi havaya fırlatma, kaşık, çatal ve bıçak kullanma" gibi işlevlerde hangi elin tercih edildiği sorulurken, ayak tercihinin belirlenebilmesinde, "Topa vurma, adım atma v.b." ; göz tercihinin saptanmasında, "Teleskopla gökyüzüne bakma, fotoğraf makinesi ya da kamera kullanma, kapının gözetleme deliğinden bakma"; kulak tercihi araştırılırken, "Belirgin olmayan bir sesin örneğin saat tik takları gibi-hangi yönden geldiği" sorulmaktadır (6).

Lateralizasyonun belirlenebilmesi için pek çok ölçek geliştirilmiştir. Benzer mantıkla geliştirilmiş olan bu ölçekler, farklı alanlardaki lateralleşmeyi

belirlemektedir. Bunlardan en çok kullanılanları; Geschwind El Baskınılığını Belirleme Formu, Edinburg El Tercihi Envanteri, Annet Envanteri ve Wada Testi' dir(6).

SONUÇ

İnsan beyinde sağ ve sol hemisferde farklı fonksiyonlar lokalize olup bu asimetri sayesinde bir hemisfer zaman boyutunda diğer hemisfer ise uzaysal boyutta analiz yeteneği kazanmıştır. El tercihi serebral lateralizasyonun en kolay gözlenebilen şeklidir. El tercihinin belirginleşmesinde genetik ve çevresel faktörler etkilidir. Bir çok nörolojik bozuklukta normal beyin asimetrisi bozulur. Lateralizasyonun belirlenmesinde bir çok ölçüt geliştirilmiştir ancak henüz hiçbirisi kesin değildir. Bu konu ile ilgili yeni açılımlar yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Rogers LJ. Factors influencing development of lateralization. *Cortex* 2006;42:107-109.
2. Güneş E. Dikkat eksikliği hiperaktivite bozukluğu olan kişilerde dikkatin uzaysal asimetrisinin incelenmesi. Uzmanlık tezi 2002, Ankara Ün. Tip Fak. Fizyoloji AD., Ankara.
3. Durukan İ. Dikkat Eksikliği Hiperaktivite Bozukluğu Olan Çocuklarda Metilfenidat Tedavisinin Görsel ihmal Sorunları Üzerine Olan Etkisinin Araştırılması Uzmanlık Tezi 2006, GATA Çocuk Psikiyatrisi Anabilim Dalı.
4. Nalçacı E. Serebral İşlevlerin Lateralizasyonu. Ed. Karakaş, S., Aydin, H., Erdemir, C., Özemeş, Ç., Multidisipliner Yaklaşımla Beyin ve Kognisyon, Çizgi Yayınevi 2000, Ankara, 127-138.
5. Zdenek M. .The Right-Brain Experience: An Intimate. London: Corgi Book 1983
6. Lezak, M Neuropsychological Assessment 1995(3th edition). New York: Oxford University Press.
7. Hellige JB, Taylor KB, Lesmes L, Peterson S. Relationships between brain morphology and behavioral measures of hemispheric asymmetry and interhemispheric interaction. *Brain Cogn* 1998 ;36:158-192.
8. Whishaw IQ, Coles BL. Varieties of paw and digit movement during spontaneous food handling in rats: postures, bimanual coordination, preferences, and the effect of forelimb cortex lesions. *Behav Brain Res* 1996;77:135-148.
9. Adolphs R, Damasio H, Tranel D, Damasio AR. Cortical systems for the recognition of emotion in facial expressions. *J Neurosci* 1996;16:7678-7687
10. Benowitz LI, Bear DM, Rosenthal R, Mesulam MM, Zaidel E, Sperry RW. Hemispheric specialization in nonverbal communication. *Cortex* 1983;19:5-11.
11. Kolb B, Taylor L. Affective behavior in patients with localized cortical excisions: role of lesion site and side. *Science* 1981;214:89-91.
12. McMahon, Frank B. Psychology, the hybrid science . Homewood, Ill. : 1986 (Fifth edition). Chicago:The Dorsey Press.
13. Ransil BJ, Schachter SC. Test-retest reliability of the Edinburgh Handedness Inventory and Global Handedness preference measurements, and their correlation. *Percept Mot Skills* 1994; 79 :1355-1372.
14. Soysal AŞ. Erken doğan bebeklerle zamanında doğan bebeklerin psikomotor ve duygusal gelişimlerinin değerlendirilmesi. Yayınlanmamış Uzmanlık Tezi. Hacettepe Üniversitesi 1999, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
15. Subirana A. The relationship between handedness and language function. *Int J Neurol* 1964;4:215-234.
16. Kütükçüoğlu Y. El Baskınığının Yönü ve Derecesinin Araştırılması. Ankara: Gata Nöroloji Anabilim Dalı 1993, Uzmanlık Tezi.
17. Peters M. Laterality and motor control. *Ciba Found Symp* 1991; 162:300-8; discussion 308-311.
18. Eisenson, J.Neuropathology of Aphasia. Adult Aphasia. Eisenson 1984(ed.), New Jersey, Prentice Hall
19. Fraley SM, Springer AD. Memory of simple learning in young, middle-aged, and aged C57/BL6 mice. *Behav Neural Biol* 1981;31:1-7.
20. Stratton KL, Collings GH Jr. The industrial medical department laboratory. Experience with automation. *J Occup Med* 1969;11:683-686.
21. Loring DW, Lee GP, Meador KJ. Issues in memory assessment of the elderly. *Clin Geriatr Med* 1989;5:565-581.
22. Annett M. A classification of hand preference by association analysis. *Br J Psychol* 1970; 61:303-321.
23. Levy J and Nagylaki T. A model for the genetics of handedness. *Genetics* 1972; 72: 117-128.
24. Geschwind N, Behan P. Left-handedness: association with immune disease, migraine, and developmental learning disorder. *Proc Natl Acad Sci U S A* 1982; 79:5097-5100.
25. Tan U, Caliskan S. Allometry and asymmetry in the dog brain: the right hemisphere is heavier regardless of paw preference. *Int J Neurosci* 1987;35:189-194.
26. Badian NA. Birth order, maternal age, season of birth, and handedness. *Cortex* 1983;19:451-463.
27. Torrey EF, Torrey BB, Peterson MR. Seasonality of schizophrenic births in the United States. *Arch Gen Psychiatry* 1977;34:1065-1070.
28. Hicks RA, Pellegrini RJ, Hawkins J. Handedness and sleep duration. *Cortex* 1979; 15:327-329.
29. Ross G, Lipper EG, Auld PA. Hand preference of four-year-old children: its relationship to premature birth and neurodevelopmental outcome. *Dev Med Child Neurol* 1987;29:615-622.
30. Coren S, Porac C. Birth factors and laterality: effects of birth order, parental age, and birth stress on four indices of lateral preference.

- Behav Genet 1980;10:123-138.
31. Tanrıdağ O. Teorik ve Pratikte Davranış Nörolojisi 1994, Nobel Tıp Kitabevleri Ltd.Şti
 32. Konishi Y, Takaya R, Kimura K, Takeuchi K, Saito M, Konishi K. Laterality of finger movements in preterm infants. Dev Med Child Neurol 1997;39:248-252.
 33. Hammer M, Turkewitz G. Relationship between effective intensity of auditory stimulation and directional eye turns in the human newborn. Anim Behav 1975;23:287-290.
 34. Cioni G, Pellegrinetti G. Lateralization of sensory and motor functions in human neonates. Percept Mot Skills 1982; 54:1151-1158.
 35. Powls A, Botting N, Cooke RW, Marlow N. Handedness in very-low-birthweight (VLBW) children at 12 years of age: relation to perinatal and outcome variables. Dev Med Child Neurol 1996; 38:594-602.
 36. Satz P. Left-handedness and early brain insult: an explanation. Neuropsychologia 1973; 11:115-117.
 37. Bakan P, Dibb G, Reed P. Handedness and birth stress. Neuropsychologia 1973;11:363-366.
 38. Leviton A, Kilti T. Letter: Birth order and left-handedness. Arch Neurol 1976;33:664.
 39. Bakan P. Left handedness and birth order revisited. Neuropsychologia 1977;15:837-839.
 40. Ross G, Lipper EG, Auld PA. Hand preference of four-year-old children: its relationship to premature birth and neurodevelopmental outcome. Dev Med Child Neurol 1987; 29:615-622.
 41. Saigal S, Rosenbaum P, Szatmari P, Hoult L. Non-right handedness among ELBW and term children at eight years in relation to cognitive function and school performance. Dev Med Child Neurol 1992; 34:425-433.
 42. Geschwind N, Galaburda AM. Cerebral lateralization. Biological mechanisms, associations, and pathology: III. A hypothesis and a program for research. Arch Neurol 1985;42:634-654.
 43. Coren S, Halpern DF. A replay of the baseball data. Percept Mot Skills 1993; 76:403-406.
 44. Öktem F, Sonuvar B. Dikkat Eksikliği Tanısı Alan Çocukların Özellikleri. Türk Psikiyatri Dergisi, 1993; IV, 4: 267-272.
 45. Whitford TJ, Farrow TF, Rennie CJ, Grieve SM, Gomes L, Brennan J, Harris AW, Williams LM. Longitudinal changes in neuroanatomy and neural activity in early schizophrenia. Neuroreport 2007;18:435-439
 46. Laakso A, Vilkman H, Alakare B, Haaparanta M, Bergman J, Solin O, Peurasaari J, Rakkolainen V, Syvalahti E, Hietala J. Striatal dopamine transporter binding in neuroleptic-naïve patients with schizophrenia studied with positron emission tomography. Am J Psychiatry 2000; 157:269-271.
 47. Galderisi S, Mucci A, Mignone ML, Bucci P, Maj M. Hemispheric asymmetry and psychopathological dimensions in drug-free patients with schizophrenia. Int J Psychophysiol 1999;34:293-301.
 48. Maher BA, Manschreck TC, Yurgelun-Todd DA, Tsuang MT. Hemispheric asymmetry of frontal and temporal gray matter and age of onset in schizophrenia. Biol Psychiatry 1998;44:413-417.
 49. Klar AJ. Genetic models for handedness, brain lateralization, schizophrenia, and manic-depression. Schizophr Res 1999;39:207-218.
 50. Mergl R, Tigges P, Schröter A, Hegerl U. Digitized analysis of hand movements in psychiatry. Methods, clinical findings and perspectives. Fortschr Neurol Psychiatr 2000;68:387-397.
 51. Niethammer R, Weisbrod M, Schiesser S, Grothe J, Maier S, Peter U, Kaufmann C, Schroder J, Sauer H. Genetic influence on laterality in schizophrenia? A twin study of neurological soft signs. Am J Psychiatry 2000; 157:272-274.
 52. Buchsbaum MS, Friedman J, Buchsbaum BR, Chu KW, Hazlett EA, Newmark R, Schneiderman JS, Torosyan Y, Tang C, Hof PR, Stewart D, Davis KL, Gorman J. Diffusion tensor imaging in schizophrenia. Biol Psychiatry 2006;60:1181-1187.
 53. Braun CM, Larocque C, Daigleault S, Montour-Proulx I. Mania, pseudomania, depression, and pseudodepression resulting from focal unilateral cortical lesions. Neuropsychiatry Neuropsychol Behav Neurol 1999; 12:35-51.
 54. Strauss E, Wada J, Moll A. Depression in male and female subjects with complex partial seizures. Arch Neurol 1992;49:391-392.
 55. Altshuler LL, Devinsky O, Post RM, Theodore W. Depression, anxiety, and temporal lobe epilepsy. Laterality of focus and symptoms. Arch Neurol 1990;47:284-288.
 56. Maeda F, Keenan JP, Pascual-Leone A. Interhemispheric asymmetry of motor cortical excitability in major depression as measured by transcranial magnetic stimulation. Br J Psychiatry 2000;177:169-173.
 57. Rauch SL, Jenike MA, Alpert NM, Baer L, Breiter HC, Savage CR, Fischman AJ. Regional cerebral blood flow measured during symptom provocation in obsessive-compulsive disorder using oxygen 15-labeled carbon dioxide and positron emission tomography. Arch Gen Psychiatry 1994; 51:62-70.
 58. McGuire PK, Bench CJ, Frith CD, Marks IM, Frackowiak RS, Dolan RJ. Functional anatomy of obsessive-compulsive phenomena. Br J Psychiatry 1994; 164:459-468.
 59. Reiman EM, Raichle ME, Robins E, Butler FK, Herscovitch P, Fox P, Perlmuter J. The application of positron emission tomography to the study of panic disorder. Am J Psychiatry 1986;143:469-477.
 60. Malizia AL, Cunningham VJ, Bell CJ, Liddle PF, Jones T, Nutt DJ. Decreased brain GABA(A)-benzodiazepine receptor binding in panic disorder: preliminary results from a quantitative PET study. Arch Gen Psychiatry 1998;55:715-720.
 61. Wiedemann G, Pauli P, Dengler W, Lutzenberger W, Birbaumer N, Buchkremer G. Frontal brain asymmetry as a biological substrate of emotions in patients with panic disorders. Arch Gen Psychiatry 1999;56:78-84.
 62. Öktem F. Çocuklarda Beyin Hasarının Varlığı ve Yerinin Nöropsikolojik Testlerle Araştırılması. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 1983
 63. Baving L, Laucht M, Schmidt MH. Atypical frontal brain activation in ADHD: preschool and elementary school boys and girls. Am Acad

Child Adolescc Psychiatry 1999; 38:1363-1371.

64. Pliszka SR, Liotti M, Woldorff MG. Inhibitory control in children with attention-deficit/hyperactivity disorder: event-related potentials identify the processing component and timing of an impaired right-frontal response-inhibition mechanism. Biol Psychiatry 2000; 48:238-246.
65. Harris IJ. Do left-handers die sooner than right-handers? Commentary on Coren and Halpern's (1991) "Left-handedness: a marker for decreased survival fitness". Psychol Bull 1993; 114:203-234.